

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 93:

Forslag til folketingsbeslutning om kommunerne som planmyndighed inden for byzonen. Af Hans Christian Schmidt (V), Henriette Kjær (KF), Svend Aage Fauherholdt (DF) og Thorkild B. Fransgaard (FRI) m.fl. (Fremsat 16/1 01).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Forslaget er en genfremsættelse fra sidste år. Indholdet er, at kommunerne inden for byzonen skal afgøre, hvor der kan placeres butikker, og hvor meget butikksbyggeri der skal være.

Regionplanmyndighedernes kompetence med hensyn til butikspanlægning ønskes altså væsentlig begrænset, og dermed er der i realiteten ikke noget tilbage af den detailhandelslov, planlægningslov, som har skånet kongeriget for mange store, eksterne centre, og som har givet en håndsækning til et varieret handelsliv, som har fuld opbakning blandt handelsorganisationer bortset fra de allerstørste kæder.

Jeg beklager naturligvis, at et par af de partier, som har udtrykt sympati for forslaget her, tilsyneladende af forslagsstillerne er blevet lokket til at give støtte til noget, der i realiteten fjerner grundlaget for detailhandelsplanlægningen herhjemme.

Vi er ikke enige i det synspunkt. Vi mener, at vi har en lov, der har fungeret godt. Den redegørelse, jeg gav sidste år, viste det samme, og jeg tror, at det i almindelighed, bortset fra det jo altid er vanskeligt at gennemføre planlægning, er en lovgivning, som i det store og hele fungerer godt.

Vi har i hvert fald ikke tænkt os at ødelægge den lovgivning, som vi faktisk er meget stolte af.

Lis Greibe (S):

Beslutningsforslag nr. B 93 er vel dybest set den årlige luftning af de borgerlige partiers utilfredshed med den ændring af planloven, som vi fik i 1997.

Det er ærgerligt, at vi er nødt til at tage debatten igen i år, fordi årsagen til dette i høj grad skyldes, at ikke alle amter er blevet færdige med at udforme forslag til de nødvendige retningslinjer.

Vi lever nogle steder i landet fortsat i en overgangsbestemmelsesfase, og det er derfor muligt, for tiden i hvert fald, at fiske eksempler frem, som kan virke urimelige.

Det er sådan, at hvis man går nærmere ind i de eksempler, der er vist i beslutningsforslaget, så vil man i virkeligheden kunne tilbagevise, at der reelt ligger nogle problemer i det i dag.

Men jeg vil så blot pointere mere generelt, at så længe amterne ikke har været færdige med deres planer, så har det faktisk været nødvendigt at være ret restriktive, ellers ville vi risikere at få nogle afgørelser, der i forhold til fremtidige ansøgninger ville være dybt uretfærdige, og som ville forskelsbehandle.

I Socialdemokratiet er vi meget tilfredse med, at det er amterne, der tager hånd om udviklingen og planlægningen inden for byzonerne. Vi er overhovedet ikke i tvivl om, at det i praksis sker i et meget tæt samarbejde med berørte kommuner, og at der dermed tages hensyn til både lokalkendskab og til en overordnet vurdering.

Netop amternes mulighed for at se de enkelte byers udvikling i et samlet hele vil forhindre uheldig hektisk udviklingskonkurrence mellem nabokommuner. Der skal sikres et varieret butiksudbud i bymidten i de mange mindre, mellemstore og store byer, og dette skal amterne sørge for.

Vi fornemmer helt bestemt, at vi har fået meget ret i, at det var nødvendigt at gribe ind og omlægge styringen i 1997. Forbrugsorganisationer, miljøorganisationer, fritidsorganisationer, landbrugsorganisationer, samtlige organisationer inden for handelsstanden og inden for detailhandelen bakkede op om planlovsændringen, og der er ingen tvivl om, at befolkningen også nu godt kan se, at det var nødvendigt at sætte bom for den helt planløse eksploderende udvikling med butikskædecentre. Jeg er bange for, at forslagsstillerne ikke kan se nødvendigheden.

Socialdemokratiet mener, at kompetencen ligger godt hos amterne, og vi vil bestemt ikke give kommunerne frit spil til selv at vurdere behovet for nybyggeri.

Socialdemokratiet kan ikke støtte forslaget.

Knud Erik Hansen (SF):

Ja, det er jo ikke første gang, og hvis man så skal trænge lidt ned i, hvad det her handler om, så handler det i virkeligheden måske ikke så meget om butikcentre, men så handler det måske i virkeligheden om, hvad det er for en slags frihed, man støtter. Er det en frihed i fællesskab, eller er det en frihed for de stærke, eller som man siger populært, er det junglelovens regler, der skal gælde?

Jeg opfatter det, som at forslagsstillerne mener det sidste. Jeg synes, det er utrolig naivt, som forslagsstillerne fremstiller sagen. Hovedargumentet er, at kommunerne har det bedste kendskab til forholdene, og det er de jo nærmest alene om, og dermed skal man så give dem indflydelse.

Selvfølger har de et godt kendskab. Det ville også være mærkeligt, hvis de ikke havde et godt kendskab til forholdene. Jeg synes, forslagsstillerne lukker øjnene for alt det andet, der også har betydning. For mig at se er det, fordi de er forblindet af junglelovens hovedregel, nemlig friheden for den stærke.

For hvad sker der, hvis man opgiver den amtslige planlægning? Hvad er det så for en virkelighed, vi vil få? Ja, så vil vi få en virkelighed, hvor kommunerne konkurrerer om at trække kapital til butikscentrene. Ikke som tidligere, og det er rigtigt, som det står i forslaget, til bar mark, for det er ved at være passé. Nu er det bymidterne, det drejer sig om, og der er ganske store områder mange steder, hvor man kan om-danne bymidterne til store centre. Det er det, vi vil få konkurrence om.

Og er det så kommunerne, der vil komme til at bestemme? Det tror jeg ikke. Det er i virkeligheden ikke kommunerne, der kommer til at bestemme. Det er jo dem, der har pengene, der vil komme til at bestemme. Det er jo investorerne, og de er da kloge nok til at spille kommunerne ud imod hinanden for at få de bedste betingelser.

Og hvem kommer så i klemme? Hvem risikerer ikke at få en udvikling? Ja, det er de mindre handlende. Det er de handlende, der tilfældigvis bor i den by, som bukkede mest for investorerne, som så valgte den by. Der er mange, for hvem

verden vil gå i stå, og de vil ikke have nogen steder at gå hen til demokratisk debat om denne udvikling.

For der er jo ikke ubegrænset købekraft. Der ikke ubegrænset plads til antal butikskvadratmeter. Derfor kan alle ikke få, hvad de vil have, men vi kan være med til at sikre, at de bliver fordelt på en fornuftig måde og på en måde, som er til gavn for forbrugerne og også til gavn for de mindre bysamfund. Og det kan vi ikke, hvis vi overlader det til kommunerne og fratager amterne ansvaret.

Vi er derfor i SF fortsat glade for, at det er amterne, der har fået det overordnede ansvar for planlægningen af detailhandelen, og det skete jo også ud fra en erfaring om, at kommuner rent faktisk ikke kunne styre udviklingen, fordi detailhandelen netop overskrider kommunegrænserne. Det vil de fortsat ikke kunne, og heller ikke selv om det i dag ikke er storcentre, det drejer sig om, det er det ikke, men det butikcentre inde i byen.

Så vi synes, at ved at fastholde forslaget giver vi faktisk frihed til, at amter og kommuner i fællesskab også i samarbejde med handelslivet kan tage fat på nogle af de problemer, der er rejst. Opgiver vi den amtslige planlægning, ja, så er den demokratiske debat væk. Så er det investorerne, der i høj grad kommer til at bestemme.

Svend Aage Fauverholdt (DF):

Ja, i den her sag tager Dansk Folkeparti ikke ordet for at nedgøre de folkevalgte ude i kommunerne. Det, det starter med her i vores forslag, er jo i princippet, at det er kommunerne, der er planmyndighed inden for byzonen.

Vi har i hvert fald i Dansk Folkeparti tiltro til, at det nærhedsprincip, som er ude i kommunerne, de folk, de vælger som kommunalpolitikere, er fuldt på højde også med os, der bliver valgt her i Folketinget, og det gælder også de mennesker, som bliver valgt i amterne.

Derfor er det helt klart, at vi er med dér, hvor vi kan lægge kompetencen over til dem, som sidder så tæt på og ved, hvad der fungerer i det daglige. Derfor er det også vores holdning, at man ude i kommunerne nemt kan vurdere, om man skal have et stort varehus, eller om man vil bibeholde en anden handel end den, man måske har i en større by ved siden af.

Det her lægger op til en vis frihed i de enkelte kommuner til at vurdere rigtigt. Derfor synes vi i Dansk Folkeparti, at det her er et ualmindelig godt forslag, hvor vi skulle give den frihed til og

tro på de mennesker, som bor de forskellige steder, og i særdeleshed give et skulderklap til de mennesker, som borgerne nu sætter ind i de forskellige kommunalbestyrelser.

For enhver borger har jo tiltro til, at lige bestemt det menneske eller det parti, man stemmer på, har de hensigter, som man nu ønsker. Det er derfor, vi er medforslagsstillere. Vi ønsker, at planloven overgår til kommunens styrelse inden for byzonen, og kan det ikke ske ved den her fremsættelse i dag, jamen så er det da helt klart, at så er Dansk Folkeparti med også næste gang, for her er virkelig et område, som vi gerne vil have ændret.

Vibeke Peschardt (RV):

Der er jo en grund til, at amterne laver regionplaner. Og en af grundene er bl.a., at det på den måde skal blive om ikke umuligt så i hvert fald give anledning til megen eftertanke hos kommunerne med hensyn til, hvor de vil placere bl.a. store centre.

Og den planlægning har faktisk virket temmelig godt. Man har i en hel række tilfælde forhindret, at kommuner, om jeg så må sige, shoppede om, hvem der kunne få det største center. Det synes vi er en god ting. Det betyder nemlig, at man ikke får alt for overflødige byggerier, der står tomme. Jeg kunne nævne rækker af eksempler på det.

Men vi går ikke ind for, at amterne skal miste den her kompetence, og vi går slet ikke ind for, at kommunerne skal have den, så vi siger det samme, som vi har gjort tidligere: Vi afviser forslaget.

Søren Kolstrup (EL):

Enhedslisten ønsker, at amterne bevares som planmyndighed også inden for byzonen. Vi befrygter, at hvis kommunerne får en sådan planmyndighed, kan det medføre, at de enkelte kommuner indbyrdes vil begynde at slås om at tiltrække så mange kæder, så mange storcentre til netop til deres kommune, til deres bymidte.

Det vil der komme ringere planlægning ud af, det vil der komme om ikke klondike ud af, så vil der i hvert fald være en risiko for, at der bliver en svagere planlægning.

Vi siger nej til forslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes, at hr. Svend Aage Fauerholdt holdt en god tale om tilliden til byrødderne. Den tillid har jeg også til, at de varetager deres egen kom-

munes interesse, og det er just det, der er problemet. Derfor er vi nødt til at have en myndighed, der ligger ovenover til at varetage helhedens interesse. Det er jo ellers meget sympatisk, at et byråd skal varetage sin egen interesse, men vi må altså lige ansue det på et lidt højere niveau.

At det så har vist sig omkring Ørestaden, at det slet ikke er nok, er jo dybt beklageligt, men det får vi lejlighed til at snakke om senere; det er virkelig noget af det, der har rørt meget ved min overbevisning og min tillid til systemer.

Men vi kan altså desværre ikke tilslutte os forslaget her.

Anden næstformand (Henning Grove):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kim Andersen.

Kim Andersen (V):

Også dette beslutningsforslag er fra vores side ment principielt, og det, som det i sin korthed drejer sig om, er det, der står på side 1. Vi ønsker på dette område verden tilbage til det, den var i 1997: at kommunerne skal have planmyndigheden inden for byzonen.

Vi ønsker ikke, at vi skal bureaukratisere dette område unødigt, og jeg kan love Folketingets medlemmer for, at detailhandelsloven fra 1997 har medført bureaukrati.

Hvad jeg ikke i mit eget amt, Århus Amt, har deltaget i af møder, og hvad jeg ikke har overværet af hændervridende og tænderskærende embedsmænd, som har brugt timer, døgn, uger, måneder på at administrere dette misfoster af en vaskeægte formynderisk Svend Auken-lov, ja, det er næsten ikke til at beskrive.

Det har sat udviklingen i bykerne i stå, stik imod det, som var folketingsflertallets intention, stik imod det, som ministeren foregav at loven skulle tilgodese. Det var vi modstandere af dengang, og det er vi så sandelig også i dag, og vi har den tillid til det kommunale selvstyre, at byrådene rundtomkring i landet med sund fornuft og i samarbejde og inden for regionplanens rammer, som er vedtaget i amterne, om, hvilke arealer der kan udlægges til erhvervsformål, er i stand til at varetage en fornuftig planlægning på dette område.

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er overordentlig tankevækkende, og jeg tror, der er rigtig mange mennesker rundtomkring i landet, som, ja, de forundres nok ikke længere, men de bliver bekræftet i et billede af den nuværende regering og den nuværende miljø- og energiminister, når

ministeren stolt og uforfærdet står og siger, at han er glad for loven. Ja, stolt af loven, var lige-frem ordene.

Og vi har ikke, må jeg sige til ministeren, lokket nogen som helst partier, det har vi slet ikke evner til, således som partierne er besat her i salen.

Fru Greibe mente, det var nødvendigt at gribe ind i 1997. Socialdemokratiet mener, at kompetencen skal ligge og ligger godt hos amterne. Jamen vil det så sige, at det var helt forkert frem til 1997? Blev landet maltrakteret, var det klondike, det, der foregik rundtomkring i landets kommuner og amter?

Jeg ved ikke, om den socialdemokratiske ord-førers partifælle husker nogle konkrete sager, f.eks. en sag fra hans eget opstillingsamt, Odder Kommune, hvor den her lov var ved at forhindre, at et velfungerende varehus, Kvickly i Od-der, kunne udvide, hvor vi fik reddet det på målstregen, så man fik lov til at lægge de kva-dratmeter til, som var nødvendige for at kunne have et tidssvarende vareudbud.

Det fik den fulde støtte af alle parter i kom-munen inklusive detailhandelen, de små ud-valgsvarebutikker i bykernen, som så en inter-esse i at have et stort varehus i bykernen, fordi det ville tiltrække købekraft, ville tiltrække kun-der, som nu syntes, det var interessant at køre til den pågældende by og foretage alle sine indkøb dér og ikke ligge og flakse rundt ude i det åbne land efter tilbudsvare. Se, hvad man fik forhindret og ødelagt med denne her forfærdelig bu-reaukratiske og formynderiske detailhandelslov.

Hr. Knud Erik Hansen fra SF er jo i og for sig inde på noget meget rigtigt, når han siger, at det her i vid udstrækning drejer sig om, hvilken fri-hed det er, man støtter. Det er en tilgang til sa-gen, som jeg har stor forståelse for. Og jeg vil gerne sige klart og utvetydigt til SF, at for Venstre og for forslagsstillerne drejer det sig altså om den frihed, der ligger i det kommunale selv-styre. Det er den, vi støtter.

Og én ting til: Det drejer sig om det frie for-brugsvalg for almindelige mennesker, det støtter vi også. Vi skal ikke være bedrevidende, vi skal ikke være formynderiske, vi skal ikke være dem, der er smagsdommere og siger, hvad der er gode forretninger, og hvad der er dårlige, om det er store, eller om det er små, om det er for-retninger med det ene eller det andet udbud ba-seret på én kvalitet eller en anden. Det ville være en fuldstændig tåbelig målsætning at sætte sig

politisk. Det valg tager forbrugerne selv, og in-gen gør det bedre end dem.

Hr. Knud Erik Hansen er også bange for, at det er pengene, der kommer til at bestemme. Ja-men jeg skal ikke bortforklare, at penge har stor indflydelse mellem mennesker, og det har de også på det her område. Men indtil 1997 har det altså kunnet administreres af kommunerne i et vist samarbejde med amterne ud fra de da gæl-dende regler.

Hr. Knud Erik Hansen er glad for, at amterne har kompetencen, for kommunerne kunne ikke styre udviklingen. Ja, her har vi altså et fuld-stændig forskelligt syn på det kommunale selv-styre og på de evner og den ansvarlighed, som folkevalgte har ude i landets kommuner.

Jeg er meget enig i hr. Fauverholdts anbefaling af forslaget og hans argumenter. Dem kan jeg varmt tilslutte mig.

Jeg tror også, at her er et område, hvor vi vil have mulighed for at sætte en anden dagsorden den dag, fru Peschardts ønske fra forrige be-handling af beslutningsforslaget her måtte gå i opfyldelse. Det ske snart, at vi får det andet fler-tal.

Fru Peschardt var oven i købet så generøs, at hun tænkte på kompetencerne inden for stat, amt og kommune. Fru Peschardt var så glad for amterne, at hun ikke syntes, den kompetence skulle tages fra dem. Jeg kan hilse Det Radikale Venstre og sige, at amterne ikke vil føle, at man får noget taget fra sig, at man bliver gået for nær, at man bliver stækket i sin virksomhed som planmyndighed. Tværtimod. Jeg tror, at amterne har følt den her opgave ikke bare bureaukra-tisk og vanskelig, men også meget generende i det i øvrigt oftest velfungerende samarbejde, der er mellem netop amter og kommuner. Og jeg tror også, at mange amter har set inkonse-kvensen i detailhandelsloven og dens hindrin-ger for en sund økonomisk udvikling inden for detailhandelen i selve bykerne.

Det undrer mig egentlig lidt, at netop De Ra-dikale ikke har blik for den vinkel, at De Radika-le ikke kan støtte os i det synspunkt, at netop va-rehuse i bykerne, store varehuse, giver mu-lighed for tiltrækning af købekraft og dermed mulighed for at opretholde en sund økonomisk udvikling og et rigt vareudbud også i de mindre bysamfund.

Hr. Kolstrup er imod dette. Hr. Kolstrup er imod næsten alting. Man må jo håbe for hr. Kol-strup, at han ikke en skønne dag ender med også at være imod vælgerne. Men det har jeg jo

ingen indflydelse på, det er en anden sag. Det er i gode hænder, hvor det ligger.

Hr. Ole M. Nielsen kan ikke støtte forslaget. Jeg har ikke nævnt Ørestadsproblematikken. Jeg har forholdt mig principielt i forhold til det beslutningsforslag, vi har fremsat. Jeg kan godt forstå, at Ørestadssagen har fjernet nogle illusioner fra hr. Ole M. Niensens univers. Det burde den også have gjort hos ministeren, og det kan jo også være, at det er tilfældet. Men her kan man måske i virkeligheden tale om, at pengene bestemmer, sagt til hr. Kolstrup og hr. Knud Erik Hansen.

Men det er en anden sag. Den har vi diskuteret før, og den kommer vi til at diskutere igen, for den gav jo i virkeligheden den mulighed, som detailhandelsloven fra 1997 fratog, nemlig det frie forbrugsvalg, den frie etableringsret. Der blev etableret en løftestang, og det er jeg sikker på at nogen vil forsøge at prøve på, og at der så naturligvis er dannet en administrativ praksis for, hvordan man håndterer det. Men det er en anden sag.

B 93 er principiel. Vi vil på det her område have planmyndigheden ud til byrådene. Ingen har bedre kendskab til, hvad der foregår lokalt i bysamfundene end byrådene. Derfor skal de have den kompetence, som de havde før 1997.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg synes, det er prisværdigt, at hr. Kim Andersen klart understreger, at formålet med det her forslag er at ødelægge detailhandelsplanlægningsloven. Det er også derfor, at det kan overraske én, at Det Konservative Folkeparti er medforslagsstiller, idet De Konservative har tilsluttet sig, er gået sammen med handelsorganisationer og alle de andre, der har støttet denne. Sandheden er jo, at det kun er partiet Venstre og så de største kapitalinteresser, der går imod denne lovgivning, naturligvis sammen med kommunernes ønske om at kunne tage fra hinanden.

Der er intet, der tyder på, at denne lov ikke har fungeret efter sin hensigt. Hr. Kim Andersen har ret i, at i Århus Amt – som i andre amter – er det jo altid svært at lave en afvejning, hvor vi politisk går ind og sætter rammer, så vi tager hensyn ikke bare til Århus, men også til Skanderborg og også til de mindre bysamfund osv. Den proces har vi været igennem stort set over hele landet og med gode resultater, og vi har haft en massiv og bred opbakning fra handelsorganisationer.

Jeg vil ikke bruge mere af Folketingets tid til her at diskutere med hr. Kim Andersen, men jeg kan love hr. Kim Andersen, at det bliver en af de virkelige store diskussioner. Når samtlige handelsorganisationer, landbrugets organisationer, forbrugerorganisationer, miljø- og naturorganisationer, ja, stort set alle de organisationer, der overhovedet interesserer sig for dette, undtagen de snævraste kapitalinteresser, har bakket op omkring det her forslag og fortsat bakker op omkring det her lovforslag, giver det en solid basis både for Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, regeringspartierne, Kristeligt Folkeparti og, håber jeg, også Det Konservative Folkeparti i deres opgør med det nyliberale synspunkt, som hr. Kim Andersen desværre forsvare her.

Jeg glæder mig i øvrigt over, at masser af Venstreborgmestre over hele landet bakker op omkring denne her lovgivning, masser. Faktisk har vi haft flest problemer med socialdemokratiske borgmestre i de store centerkommuner.

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil da godt sige som en af dem, der har prøvet det kommunale selvstyre og har været med i det i mange år, at vi da klart har stor tillid til, at kommunalpolitikere rundt omkring i landet laver et godt stykke arbejde.

Men jeg vil godt have, at hr. Kim Andersen svarer på to spørgsmål:

Det ene spørgsmål er: Hvis man har tre kommuner, der ligger rimelig tæt på hinanden og har samme handelsopland, og hvis den ene kommune så får lavet et ganske stort butikscenter i midten – de to andre ville også gerne have butikscentre, men der er ikke handelsgrundlag til det – hvilken frihed har de to andre kommuner så til at handle og sikre sig, at de får deres butikscenter?

Det andet spørgsmål er om det frie forbrugsvalg. Hvis vi får en udvikling, hvor de store centre kommer til at dominere, ved vi, at så vil der være en del mindre butikker, der vil forsvinde. Jeg vil godt spørge: Hvilket frit forbrugsvalg har den ældre, som gerne vil handle tæt ved sit boligområde, så i virkeligheden? Får vedkommende i virkeligheden ikke et større frit valg, hvis han gennem en demokratisk proces kan påvirke udviklingen af butikkerne?

Kim Andersen (V):

Det her er jo et rigtigt barn af Svend Auken, og det mærker man jo, når ministerens velkendte temperament kommer op til overfladen. Så ser

man, hvad der virkelig er hans egne ideer og hans egen politik, og hvad der bare er sådan almindelig fremskrivning af tingenes tilstand. Sådan er det. Det er jo godt nok at kunne kende forskel på tingene.

Ministeren siger, at loven har virket. Ja, det har den langt hen ad vejen. For den har stort set sat udviklingen på området i stå. Hvad der ikke har kunnet realiseres af butikks- og varehusarrangementer de sidste par år her er utallige.

Ministeren snakker om alle de interesser, der er enige i den her forfærdelig bureaukratiske detailhandelslov fra 1997. Han nævner en lang liste af organisationer. Ja ja. Og så sandelig de eneste, der skulle være imod detailhandelsloven, var de virkelig store og stærke kapitalinteresser. De rigtig grimme kapitalister, som hytter deres eget og lader Fanden tage den sidste. Ja ja, vi kender ministeren og ministerens politiske baggrund.

Men sig mig lige en ting: Hvad er det for nogle interesser, som ministeren fuldstændig lader hånt om, blæser en hatfuld, og som måske i virkeligheden er noget af det, som ministeren en gang imellem kunne læse i nogle opinionsmålinger, hvis han studerede dem? Det tror jeg i øvrigt han gør. Ja, det er forbrugernes interesse. Det er det kommunale selvstyre. Det er de mennesker, som sidder ude i kommunerne, som vælgerne har tillid til, som de forstår, som de ved kender deres by, deres problemstillinger. Det er de interesser, det er de kræfter, som ministeren har sat skakmat, og som han på bedste ridefogedvis skøjter hen over.

Ja ja. Det er dog forunderligt. Men måtte den dag snart komme, hvor der kan blive gjort op med dette tyranni.

Til hr. Knud Erik Hansen ...

Anden næstformand (Henning Grove):
Tiden er gået.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):
Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Henning Grove):
Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes fredag, den 16. marts 2001, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 17.28